ประสิทธิผลการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี*

EFFECTIVENESS OF FLOOD MANAGEMENT OF SUPHANBURI CITY MUNICIPALITY, SUPHANBURI PROVINCE

พระทองพจน์ ธีรธมฺโม, สุรินทร์ นิยมางกูร, ธิติวุฒิ หมั่นมี
PhraThongphot Thīradhammo, Surin Niyamangoon, Thitiwut Manmee
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Corresponding Author E-mail: Thongphot@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการด้านอุทกภัย เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนและศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี พบว่าสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ปัญหาอุปสรรคคือ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงการวางแผนป้องกันอุทกภัย บุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานดงนั้นจึงควรส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นต่อการวางแผนเพิ่มบุคลากรในการปฏิบัติงานให้เพียงพอและปฏิบัติงานให้รวดเร็วขึ้น

คำสำคัญ: ประสิทธิผล; การบริหารจัดการอุทกภัย; เทศบาลเมือง

Abstract

Objectives of this article were to study the general conditions of flood management, compare the people's opinions and the problems obstacles and recommendations for the flood management of Suphanburi city Municipality, using Mixed Methods. Findings were that general conditions of flood management of Suphanburi city Municipality was at high level. People with different data did not have different opinions, rejecting the hypothesis. Problems and obstacles were that most people did not know the plan about flood prevention, insufficient personnel for work. So the operations should encourage people to participate In offering opinions on planning, enough personnel should be added so that work would be faster.

Keywords: Effectiveness; Flood Management; City Municipality

* Received March 3, 2020; Revised March 15, 2020; Accepted March 16, 2020

บทนำ

จากนโยบายการกระจายอำนาจการบริหารของรัฐบาลกลางสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อต้องการมอบอำนาจการปกครองและการบริหารงานในกิจการต่าง ๆ ให้กับประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งตามหลักการกระจายอำนาจนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระอย่างเต็มที่ในการดำเนินงานต่าง ๆ ภายในท้องถิ่นของตน โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของส่วนกลางแต่อย่างใด (พีระศักดิ์ นิลทะสิน, 2551) และเพื่อให้สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการบริหารงานในท้องถิ่นของตน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องมีทรัพยากรทางการบริหารที่สำคัญ ประกอบด้วย คน คือ บุคลากรหรือสมาชิก ผู้ปฏิบัติงานให้กับองค์กร เงิน คือ เงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงานขององค์กร วัสดุอุปกรณ์ คือ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนอาคารสถานที่ที่ใช้ในการดำเนินการ และวิธีการ คือ วิธีการต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งในทางปฏิบัติแล้วถึงแม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอิสระในการบริหารงาน แต่ส่วนกลางก็จะเป็นผู้คอยกำกับควบคุมดูแลการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและถูกต้อง (ไพบูลย์ อักษรนำ, 2552)

เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลเมือง จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2478 โดยพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี พุทธศักราช 2478 ตั้งแต่จัดตั้งมาจนถึงปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลจำนวน 2 ครั้ง ครั้งแรกได้มีการขยายเขตเทศบาลเมื่อ พ.ศ. 2498 และครั้งที่สอง ได้มีการขยายเขตเทศบาลเมื่อ พ.ศ. 2509 เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี มีพื้นที่ประมาณ 9.013 ตารางกิโลเมตร พื้นที่รับผิดชอบตลอดเขตเทศบาลจำนวนทั้งสิ้น 16 ชุมชน และมีจำนวนประชากรในปี พ.ศ. 2562 กว่า 19,866 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี, 2562) เมื่อพิจารณาพื้นที่ของเทศบาลที่ต้องปฏิบัติงานด้านอุทกภัยแล้วมีจำนวนมาก เพราะเขตพื้นที่ของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีจำนวน 2 ใน 3 ของพื้นที่ทั้งหมดเป็นที่ลุ่มรับน้ำ ซึ่งทางทิศตะวันตกของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีติดแม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำสุพรรณบุรี จึงทำให้เกิดอุทกภัยซ้ำซากในพื้นที่เกือบทุกปีโดยเฉพาะในย่านเศรษฐกิจของเทศบาล ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของประชาชนและเศรษฐกิจโดยรวมของเมือง อีกทั้งบุคลากรบางส่วนยังขาดความชำนาญในการปฏิบัติงาน รวมถึงการเข้าถึงระบบสารสนเทศ/ข้อมูลข่าวสารหรือการประชาสัมพันธ์กิจการของเทศบาลยังไม่ครอบคลุมพื้นที่เครื่องมือและอุปกรณ์ที่มีไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน จึงส่งผลให้การบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรียังไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร ทราบได้จากผลสรุปของแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาตภัยและดินถล่ม เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี พ.ศ. 2560 โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาจากแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาตภัยและดินถล่ม เทศบาลเมืองสุพรรณบุรีย้อนหลังสามปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2559-2560

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการน้ำท่วม พบว่า ได้มีนักวิจัยทำการศึกษากลยุทธ์ในการบริหารจัดการน้ำท่วมไว้หลายคน ได้แก่ ชัยณรงค์ ลือโฮ้ง (2557) วิจัยเรื่อง การแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำท่วมของเทศบาลตำบลป่าแมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ ลักษณาพร โรจน์พิทักษ์กุล (2552) วิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำท่วมซ้ำซากของ 14 ตำบลฝั่งซ้ายแม่น้ำบางปะกง-ปราจีนบุรีในมิติของชุมชน ชโลธร กุลถาวรากร (2557) วิจัยเรื่อง การศึกษาการบริหารจัดการ กระบวนการการป้องกันภัยน้ำท่วมของชุมชนในเขตบางกรวย-ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี กรณีศึกษา หมู่บ้านศิริวรรณ 1

จากข้อมูลและเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาว่า ประสิทธิผลการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีนั้น ผู้บริหารและบุคลากรของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีจะมีขีดความสามารถในการบริหารจัดการด้านอุทกภัย เพื่อให้เกิดประสิทธิผลเพียงใด และประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการของเทศบาลอย่างไร ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการบริการจัดการด้านอุทกภัยมีอะไรบ้าง เพื่อหาแนวทางแก้ไขและนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการบริการจัดการด้านอุทกภัยให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป โดยได้เลือกเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นกรณีศึกษาในครั้งนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิธีวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้วิธีการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 19,866 คน (สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี, 2562)

2.2 ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) จำนวน 393 คน คำนวณจากสูตรทาโร่ ยามาเน่

2.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้นำชุมชนและประชาชนทั่วไป จำนวน 12 คน (พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตฺติปณฺโณ, 2557)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถาม

1) สอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน

2) สอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านอุทกภัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การวางแผน การปฏิบัติงานของบุคลากร ระบบสารสนเทศ/ข้อมูลข่าวสารและเครื่องมืออุปกรณ์

3) สอบถามเกี่ยวกับ ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี

3.2 แบบสัมภาษณ์

1) ศึกษาวิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิดในการสร้างแบบสัมภาษณ์ 2) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาถึงรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ 3) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์ 4) สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อนำมาวิเคราะห์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การเก็บรวมรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม

แจกแบบสอบถามกับประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ทั้ง 16 ชุมชน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 393 ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมด 393 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

4.2 การเก็บรวมรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 12 คน โดยทำการนัดวันเวลาและสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จากนั้นดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ดังกล่าวจนครบทุกประเด็น ใช้วิธีการจดบันทึกและการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เป็นหลัก โดยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ จำนวน 393 ชุด นำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสำรวจ (Editing) แล้วดำเนินการลงรหัสตามคู่มือการลงรหัส (Code Book) หลังจากนั้นได้มีการตรวจสอบแบบสำรวจเพื่อความถูกต้องอีก 1 ครั้ง แล้วจึงดำเนินการถ่ายรหัสทั้งหลายลงในแบบฟอร์มถ่ายข้อมูล (Transfer Sheet) บรรจุข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาค่าทางสถิติ

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียงและบันทึกเป็นข้อความจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย แล้ววิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context) และสังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

5.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างและพรรณนา คือ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ใช้การวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

3) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สถิติที่ใช้ คือ การทดสอบค่าที (t-test) ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างเป็นสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference: LSD)

4) ข้อมูลข้อเสนอแนะแนวทางจากคำถามปลายเปิดและข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์นำมาจัดกลุ่มคำตอบวิเคราะห์รายข้อ วิเคราะห์โดยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Techniques)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิผลการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยตอบวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อ ดังนี้

1. ประสิทธิผลในการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรีจังหวัดสุพรรณบุรี

ด้านที่	สภาพทั่วไปในการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี	ผลการวิเคราะห์		
		$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.	ด้านการวางแผน	3.93	0.586	มาก
2.	ด้านการปฏิบัติงานของบุคลากร	3.91	0.577	มาก
3.	ด้านระบบสารสนเทศ/ข้อมูลข่าวสาร	3.86	0.677	มาก
4.	ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์	3.88	0.655	มาก
	รวม	**3.89**	**0.566**	**มาก**

จากตารางที่ 1 พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อสภาพทั่วไปในการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.89, S.D. = 0.566) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลในการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	t	F	Sig.	ผลการทดสอบสมมติฐาน	
				ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. เพศ	0.954		0.341		✓
2. อายุ		1.589	0.176		✓
3. การศึกษา		1.219	0.295		✓

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี ไม่แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี

ตารางที่ 3 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี

ปัญหา อุปสรรค	ข้อเสนอแนะ
1. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงการวางแผนป้องกันอุทกภัย 2. การปฏิบัติงานของบุคลากรยังล่าช้า 3. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเตรียมรับมือกับปัญหาอุทกภัย	1. เทศบาลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการวางแผนป้องกันอุทกภัยและมีส่วนร่วมในการซักซ้อมแผนต่าง ๆ 2. บุคลากรควรปฏิบัติงานให้รวดเร็วทันต่อการแก้ปัญหา

จากตารางที่ 3 ปัญหา อุปสรรคในการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี คือ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงการวางแผนป้องกันอุทกภัย การปฏิบัติงานของบุคลากรยังล่าช้า ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเตรียมรับมือกับปัญหาอุทกภัย เพราะไม่ได้เข้าร่วมการซักซ้อมแผนป้องกันอุทกภัย สภาพพื้นที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยทุกปีเพราะเป็นที่ราบลุ่ม เทศบาลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการวางแผนป้องกันอุทกภัยและมีส่วนร่วมในการซักซ้อมแผนต่าง ๆ บุคลากรควรปฏิบัติงานให้รวดเร็วทันต่อการแก้ปัญหา

อภิปรายผลการวิจัย

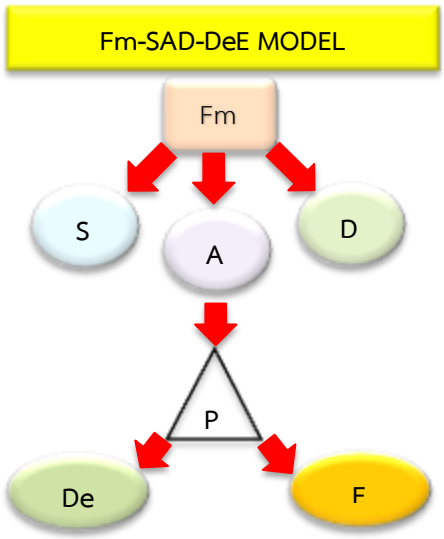
1) สภาพทั่วไปในการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากมีการวางแผน การปฏิบัติงานของบุคลากร มีระบบสารสนเทศ/ข้อมูลข่าวสารและมีเครื่องมือ อุปกรณ์ที่ส่วนใหญ่มีความพร้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไททัศน์ มาลา และคณะ (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “แนวทางในการจัดการอุทกภัย: กรณีศึกษาเทศบาลนครนนทบุรี” พบว่า อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับลักษณาพร โรจน์พิทักษ์กุล (2552) วิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำท่วมซ้ำซากของ 14 ตำบลฝั่งซ้ายแม่น้ำบางปะกง-ปราจีนบุรีในมิติของชุมชน ผลการวิจัยพบว่า ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการบริหารจัดการปัญหาน้ำท่วมในมิติของชุมชนสรุปได้ 4 ด้าน ประกอบด้วย การแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและตลิ่งพัง การแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง การแก้ไขปัญหาน้ำเสียและมลภาวะกลิ่นเหม็นทางอากาศ และเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนให้มีความเข้มแข็งโดยการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ในรูปของเครือข่ายชุมชนเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐในการแก้ไขปัญหาน้ำทุกด้านโดยชุมชนมีส่วนร่วมต่อไป

2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มีอาชีพ รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็น แตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวิมล สังวรณ์ (2562) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการปัญหาอุทกภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสิงห์บุรี” พบว่า เพศ อายุและระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ส่วนอาชีพและรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3) ปัญหา อุปสรรคพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงการวางแผนป้องกันอุทกภัย ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจในการเตรียมรับมือเมื่อเกิดภัย เนื่องจากไม่ได้เข้าร่วมการซ้อมแผนป้องกันภัย สภาพพื้นที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัยทุกปีเพราะเป็นที่ลุ่มน้ำ ซึ่งเทศบาลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการวางแผน การมีส่วนร่วมในการซ้อมแผนรับมือกับอุทกภัย และบุคลากรควรปฏิบัติงานให้รวดเร็วทันต่อการแก้ปัญหา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำพล ปุญญา (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการบริหารจัดการน้ำตามหลักพุทธวิธีของจังหวัดพิจิตร” พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ขาดการมีส่วนร่วม ขาดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง การบริหารจัดการน้ำในระดับจังหวัดไม่มีหน่วยงานหลักรับผิดชอบ ขาดการรวมแผน จึงยังเกิดปัญหาน้ำท่วม

องค์ความรู้จากการวิจัย

ผู้วิจัยขอนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย
ที่มา: พระทองพจน์ ธีรธมฺโม (2562)

Fm = Flood management หมายถึง การบริหารจัดการอุทกภัย เป็นหลักการสำคัญในการแก้ไขปัญหาอุทกภัย การเตรียมรับมือในการแก้ปัญหาเท่านั้นที่สามารถดำเนินการล่วงหน้าได้ เพื่อช่วยลดผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนให้ได้น้อยที่สุด

S = Survey หมายถึง การลงพื้นที่สำรวจข้อมูล เป็นวิธีการที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การบริหารจัดการปัญหาอุทกภัยเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

A = Analysis หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลในพื้นที่ที่ประสบอุทกภัย ก่อนการวางแผนทุกครั้ง ต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลจากหลายๆ แหล่งข้อมูล ในการเก็บข้อมูลต้องมีความเที่ยงตรงและเป็นปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การกำหนดโครงสร้างในการปฏิบัติงานถูกต้องเป็นลำดับต่อไป

D = Design หมายถึง การออกแบบหรือกำหนดโครงสร้างการปฏิบัติงาน เป็นการวางแผนสำหรับการปฏิบัติงาน การจัดบุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์ในการเตรียมรับมือกับปัญหาที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้มีความพร้อมอยู่ตลอดเวลา

P = Participate หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการร่วมคิดร่วมวางแผน ในการบริหารจัดการมีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายๆ ภาคส่วน โดยเฉพาะประชาชนที่ประสบภัย เพื่อให้มีความกระตือรือร้นในการช่วยกันแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้น

De = Development หมายถึง การพัฒนา ในรูปแบบของการลงมือปฏิบัติตามแผนและโครงสร้างที่กำหนด เมื่อมีการวางแนวทางในการดำเนินงานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว การจะทำให้งานประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือล้มเหลวนั้น ขึ้นอยู่กับการลงมือปฏิบัตินั้นเอง

E = Evaluation หมายถึง การประเมินผล ติดตามผลเพื่อนำไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารจัดการ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เทศบาลควรเพิ่มมาตรการเชิงนโยบายในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ทันสมัย จัดงบประมาณที่เพียงพอ มีนโยบายในการฝึกซ้อมแผน เพื่อเตรียมพร้อมในการรับมือกับอุทกภัยที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

เทศบาลควรพัฒนาระบบควบคุม ระบบเตือนภัยที่มีประสิทธิภาพ มีการฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จัดกิจกรรมและสร้างความตระหนักถึงเรื่องอุทกภัยให้กับประชาชนในพื้นที่

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง หรือความสอดคล้องกันในระดับของการบริหาร จัดการด้านอุทกภัยของแต่ละเทศบาล รูปแบบของการนำหลักธรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อให้การบริหารจัดการด้านอุทกภัย

เอกสารอ้างอิง

ชโลธร กุลถาวรากร. (2557). การศึกษาการบริหารจัดการกระบวนการการป้องกันภัยน้ำท่วมของชุมชนในเขตบางกรวย-ไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี กรณีศึกษา หมู่บ้านศิริวรรณ 1. *วารสารธุรกิจปริทรรศน์,* 6(1), 201-217.

ชัยณรงค์ ลือโฮ้ง. (2557). การแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการน้ำท่วมของเทศบาลตำบลป่าแมต อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา,* 2(1), 72-79.

ไททัศน์ มาลา และคณะ. (2555). *แนวทางในการจัดการอุทกภัย: กรณีศึกษาเทศบาลนครนนทบุรี* (รายงานผลการวิจัย). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.

พระครูสังฆรักษ์เกียรติศักดิ์ กิตฺติปญฺโญ. (2557). *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 2). พระนครศรีอยุธยา: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระทองพจน์ ธีรธมฺโม. (2562). *ประสิทธิผลการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พีระศักดิ์ นิลทะสิน. (2551). *ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานการปกครองส่วนท้องถิ่น สำนักงานเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี* (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

ไพบูลย์ อักษรนำ. (2552). *การบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรเทศบาลเมืองเมืองหลังสวน อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร* (การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ลักษณาพร โรจน์พิทักษ์กุล. (2552). ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำท่วมซ้ำซากของ 14 ตำบลฝั่งซ้ายแม่น้ำบางปะกง-ปราจีนบุรีในมิติของชุมชน. *วารสารศึกษาศาสตร์,* 21(1), 67-79.

สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี. (2562*). รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้านประจำปีเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี.* สุพรรณบุรี: เทศบาลเมืองสุพรรณบุรี.

สุวิมล สังวร. (2562). *การบริหารจัดการปัญหาอุทกภัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดสิงห์บุรี* (สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

อำพล ปุญญา. (2560). *รูปแบบการบริหารจัดการน้ำตามหลักพุทธวิธีของจังหวัดพิจิตร* (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.